

en række ting omkring lokalradio og lokal-tv, og det er nok her, at vi mere end nogen andre steder ser, at den der markedstænkning, som ligger i lovforslaget, vinder frem. Der er en modsætning mellem at understrege alsidighed, mangfoldighed og sikring af nogle demokratiske rettigheder på den ene side og så en markedstænkning på den anden side. De behøver ikke at være i modsætning hele tiden, men de kan i hvert fald i nogle konkrete situationer være modsætninger.

Det er derfor, at vi også har sikret i tidligere lovgivning, at græsrodsradio og græsrods-tv i bogstaveligste forstand havde nogle vinduer i deres udsendelsesmuligheder. Disse forringes, samtidig med at man også giver de lokale kommercielle kanaler bedre muligheder end hidtil. Det er selvfølgelig fornuftigt i forhold til deres tænkning, fordi de så har mulighed for at tjene nogle penge, men det, som kan være risikoen ved det her, er, at det med at tjene penge måske bliver det mere afgørende, og det går så ud over den anden del.

Det er derfor, det var en oplysning, som jeg nok tror, flere kunne have haft glæde af, som kom på høringen, om, at der er forskellige opfattelser af public service: den mere markedsorienterede public service-opfattelse og den mere, skal vi sige, traditionelt demokratiske tænkning omkring public service, hvor man siger, at der skal tages hensyn til forskellige grupper i samfundet ud fra alsidighed og mangfoldighed, uanset om der er økonomi i det eller ej.

Det er den tænkning, der med det her lovforslag skubbes i retning af, at vi får en mere markedsorienteret tænkning, og det betyder så, at nogle af de ting, der ikke længere er økonomi til at producere, nok ikke bliver produceret i fremtiden.

Kl. 11.20

Det er klart, at Danmarks Radio med dens licensmuligheder selvfølgelig ikke bliver berørt på den her måde. Det gør de kun, i det omfang de økonomiske muligheder for Danmarks Radio via licensen ikke er så gode, som de har været hidtil, fordi licensen falder, og de tvinges til at lægge mere ud til produktion andetsteds. Det har jeg ikke noget imod at man gør, men jeg mener bare, at Danmarks Radio selv skal afgøre det. I denne her forbindelse er Danmarks Radios ledelse og bestyrelse altså bedre til at vurdere, end vi lovgivere er.

Hr. Poul Nødgaard var inde på, at alle partier havde fået noget i de her forhandlinger og sådan noget, og det var hr. Poul Nødgaard også i for-

bindelse med første behandling. Man må nok sige, at de, der er bedst til at vurdere, om man synes, man har fået nok, nok er os, som synes, at vi ikke fik nok ud af det. Og det er jo, fordi der er nogle grundlæggende skel, som er kommet omkring den måde, som det elektroniske mediebillede skal være på, og også på den måde, som Danmarks Radio skal være på. Nogle helt grundlæggende skel, som vi ikke har kendt tidligere med hensyn til medielovgivning.

Jeg vedkender mig gerne, at det medieforlig, der blev lavet tidligere, var et snævert forlig. Det var ikke mit ønske, men det var ikke mig, der sad for bordenden. Jeg synes, det var for snævert, men det brød ikke med den generelle tænkning, der havde været hidtil. Det førte en linje, som har været den gængse gennem masser af år, nemlig at man sikrer public service, og at man også sikrer det på en sådan måde, at både alsidighed og mangfoldighed er til stede, samtidig med at man også giver nogle kommercielle gode muligheder, også på lokalradio- og lokal-tv-området.

Det er altså ud fra de betragtninger, at vi har været med til at stille disse ændringsforslag, og vi må jo nok regne med, at de bliver forkastet. Det betyder jo så også, at vi stemmer imod lovforslaget i sin helhed under alle omstændigheder.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er rigtigt, at der var en af eksperterne på denne her høring, der sådan set lavede en meget skarp opdeling mellem det sådan markedsmaessige public service og det demokratiske public service. Jeg mener faktisk, at den meget skarpe opsplitning, som blev lavet der, var helt hen i vejret. Må jeg understrege, at markedet er hr. Aage Frandsen, det er fru Jytte Andersen, det er hr. Jensen, det er hr. Rohde. Sådan er det. Og man kan udmærket få de her ting til at spille sammen. Det er jo det, man allerede gør i dag.

Husk på, at TV 2 i dag er 80 pct. reklamefinansieret. Det er i høj grad markedsbaseret, det er 80 pct. Dengang, man startede TV 2, sagde man også: Det kommer aldrig til at gå, der er ikke økonomisk grundlag for det. Men det var der jo, det har jo vist sig.

Så de forudsigelser om, at der ikke er økonomisk grundlag, er der ikke nogen dokumentation for på nuværende tidspunkt. Det er faktisk det, vi er ved at undersøge.